Το «φορολογικό κυνήγι» των ευπόρων σε πολλές χώρες της Ευρώπης και η σταδιακή διάβρωση του τραπεζικού απορρήτου της Ελβετίας τροφοδοτούν την αγορά πολυτελών κατοικιών του Πριγκιπάτου του Μονακό, ενός από τους λιγοστούς φορολογικούς παραδείσους της Ευρώπης, ο οποίος έχει το πρόσθετο πλεονέκτημα του μεσογειακού κλίματος και ασφαλώς της διεθνούς αίγλης. Το πρόβλημα όμως που έχει δημιουργηθεί αφορά την έλλειψη προσφοράς κατοικιών, καθώς το Μονακό έχει συγκεκριμένα όρια και είναι εξαιρετικά δύσκολη η επέκταση πέραν αυτών.

Ως εκ τούτου, τα λιγοστά ακίνητα που αναπτύσσονται διατίθενται σε εξωφρενικές τιμές. Παρ' όλα αυτά, η ζήτηση είναι τέτοια, που οι αγοραστές δεν είναι δύσκολο να βρεθούν. Σύμφωνα με σχετικά στοιχεία της εταιρείας Savills, η επιβολή νέων φόρων στις πολυτελείς κατοικίες στο Λονδίνο, αλλά και τις ΗΠΑ, οδηγεί αρκετούς επενδυτές και εύπορους επιχειρηματίες στο Μονακό, όπου υπολογίζεται ότι σχεδόν ένας στους τρεις κατοίκους (επί συνόλου 38.000 ανθρώπων) είναι εκατομμυριούχος.

Το αποτέλεσμα της συσσώρευσης τόσων ανθρώπων υψηλής αγοραστικής δύναμης, αλλά και της έλλειψης οικοπέδων για νέες αναπτύξεις, σημαίνει ότι οι τιμές πώλησης των λιγοστών σε αριθμό νέων κατοικιών συγκαταλέγονται μεταξύ των υψηλότερων παγκοσμίως.